

**KIRJE YLEISVENÄLÄISEN TpkK:n,
MOSKOVAN NEUVOSTON SEKÄ
AMMATTIYHDISTYSTEN TEHDASKOMITEAIN
JA AMMATTILIITTOJÄRJESTÖJEN EDUSTAJIEN
YHTEISELLE ISTUNNOLLE
LOKAKUUN 3 pnä 1918 ⁴⁰**

Saksassa on puhjennut poliittinen kriisi. Sekä hallituksen että kaikkien riistäjäluokkien paniikkimainen hämminki on paljastunut kaiken kansan nähtäväksi. Sotatilanteen toivottomuus ja se, etteivät työtätekevät joukot anna minkäänlaista tukea hallitseville luokille, on käynyt heti ilmi. Tämä kriisi merkitsee joko vallankumouksen alkua tahi ainakin sitä, että sen väistämättömyys ja läheisyys ovat käyneet joukoille silmännähtäviksi.

Hallitus on jo menettänyt moraalinsa ja heittelehtii hysterisesti sotilasdiktatuurin ja kokoomuskabinetin välillä. Sotilasdiktatuuriaan on kokeiltu oikeastaan jo sodan alusta ja sen toteuttaminen on juuri nyt käynyt mahdottomaksi, koska armeija on tullut epäluotettavaksi. Scheidemannien ja kumpp. ottaminen mukaan kabinettiin vain jouduttaa vallankumouksen puhkeamista, tekee sen laajemmaksi, tietoisemmaksi, lujemmaksi ja päättäväisemmäksi, kun paljastuu loppuun saakka, kuinka surkean voimattomia ovat nuo porvariston lakeijat, nuo rahalla ostettavat ihmispahaset, jotka ovat samanlaisia kuin meidän menshevikkimme ja eserrämme, kuin Hendersonit ja Sidney Webbit Englannissa, Albert Thomasit ja Renaudelit Ranskassa j.n.e.

Saksan kriisi on vasta alussa. Se päättyy varmasti siihen, että valtiollinen valta siirtyy Saksan proletariaatin käsiin. Venäjän proletariaatti seuraa hyvin tarkkaavaisesti ja riemuissaan tapahtumien kulkua. Eri maiden pahimminkin sokaistut työläiset huomaavat nyt, kuinka oikeassa olivat

bolshevikit, kun he rakensivat koko taktiikkansa työväen maailmanvallankumouksen varaan eivätkä pelänneet erilaisia mitä raskaimpia menetyksiä. Nyt jopa valistumattomimmatkin tajuavat, kuinka äärettömän helpamaisesti menshevikit ja eserrät kavalsivat sosialismin ryhtyessään liittoon Englannin ja Ranskan rosvoavan porvariston kanssa muka Brestin rauhan kumoamiseksi. Eikä Neuvostovalta tietenkään aio auttaa Saksan imperialisteja yrityksillä rikkoa Brestin rauhaa ja räjäyttää tuo rauha tällaisena ajankohdantana, jolloin Saksan sisäiset imperialisminvastaiset voimat alkavat kuohua ja pauhata,—tällaisella hetkellä, jolloin Saksan porvariston edustajat alkavat puolustella kansansa edessä sitä, että ovat solmineet tällaisen rauhan, ja alkavat etsiskellä keinoja politiikan „muuttamiseksi”.

Mutta Venäjän proletariaatti ei ainoastaan seuraa tapahtumia tarkkaavaisesti ja riemuissaan. Se asettaa kysymyksen siten, että on *autettava* kaikin voimin *Saksan työläisiä*, joilla on edessään äärimmäisen raskaita koettelemuksia, äärimmäisen vaikea siirtyminen orjuudesta vapauteen, mitä sitkein *taistelu sekä oman maansa että Englannin imperialismia vastaan*. Saksan imperialismiin tappio tietää englantilais-ranskalaisen imperialismiin häikäilemättömyyden, petomaisuuden, taantumuksellisuuden ja valloitusyrityksien lisääntymistä joksikin aikaa.

Venäjän bolshevistinen työväenluokka on aina ollut internationalistinen teoissa eikä sanoissa, toisin kuin ne hylkiöt — II Internationalen sankarit ja johtajat —, jotka ovat joko ruvenneet suoranaiseksi kavaltajiksi liittoutuen oman maansa porvariston kanssa tai koettaneet kuitata asian korulauseilla, keksien (Kautskyn, Otto Bauerin ja kumpp. tavoin) sepustuksia vallankumouksen tarpeettomuudesta, vastustaen kaikkea rohkeaa ja suurta vallankumouksellista toimintaa, vastustaen kaikkinaista ahtaiden kansallisten intressien uhraamista proletaarisen vallankumouksen edistymisen hyväksi.

Venäjän proletariaatti on käsittävä, että nyt siltä vaaditaan piakkoin suunnattomia uhrauksia internationalismin hyväksi. Lähenee aika, jolloin olosuhteet saattavat vaatia meitä auttamaan omasta imperialismistaan vapautuvaa Saksan kansaa englantilais-ranskalaista imperialismia vastaan.

Alkakaamme valmistautua heti. Näyttäkäämme, että Venäjän työläinen osaa tehdä työtä paljon tarmokkaammin, taistella ja kuolla paljon uhrautuvaisemmin, kun kysymyksessä on kansainvälinen eikä ainoastaan Venäjän työväen vallankumous.

Ennen kaikkea ponnistakaamme kymmenkertaisella tarmolla viljavarojen hankkimiseksi. Päättäkäämme, että jokaiseen suureen viljasiiloon muodostetaan viljavarasto Saksan työläisten auttamiseksi, jos he joutuvat olosuhteiden pakosta vaikeaan asemaan taistelussaan, jota he käyvät vapautuakseen imperialismin pedoista ja hirviöistä. Jokainen puoluejärjestö, ammattiyhdistys, tehdas, työpaja y.m. ottakoon varta vasten yhteyden muutamaa valitsemiinsa volosteihin liiton lujittamiseksi talonpoikain kanssa, heidän auttamisekseen, heidän valistamiseksi, kulakkien voittamiseksi, kaikkien viljaylijäämien talteenottamiseksi.

Toimikaamme samoin kymmenkertaisella tarmolla proletarisen Punaisen Armeijan luomiseksi. Käänte on tapahtunut, me kaikki tiedämme, näemme ja tunnemme sen. Työläiset ja työtätekevät talonpojat ovat hengähtäneet imperialistisen teurastuksen kauhujen jälkeen, he ovat käsittäneet ja kokemuksestaan havainneet, että heidän täytyy käydä sotaa sortajia vastaan oman vallankumouksensa, työtätekevien vallankumouksen, oman valtansa, Neuvostovallan saavutusten suojelemiseksi. Armeijaa luodaan, sosialismin puolustamiseksi kaikkiin uhrauksiin valmiiden työläisten ja köyhien talonpoikien Punaista Armeijaa. Armeija lujittuu ja karaistuu taisteluissa tshekkoslovakkeja ja valkokaartilaisia vastaan. On laskettu vankka perustus, pitää kiirehtiä pystyttämään itse rakennus.

Päätimme luoda 1.000.000 miestä käsittävän armeijan kevääseen mennessä, mutta nyt tarvitsemme kolmimiljoonaisen armeijan. Me voimme luoda sen. *Ja me luomme sen.*

Maailman historia on viime päivinä jouduttanut tavattomasti kulkuaan työväen maailmanvallankumousta kohti. Voi tapahtua mitä nopeimpia muutoksia, on mahdollista, että saksalainen ja englantilais-ranskalainen imperialismi yrittävät liittoutua Neuvostovaltaa vastaan.

Meidän täytyy jouduttaa valmistelutyötämme. Kymmenkertaistakaamme siis ponnistuksemme.

Tulkoon tämä proletariaatin Suuren Lokakuun vallankumouksen vuosipäivän tunnukseksi!

Muodostukoon tämä proletaarisen maailmanvallankumouksen tulevien voittojen takeeksi!

N. Lenin

*„Pravda” № 218,
lokakuun 4 pnä 1918*

*Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan*
